

han havde i ædru Tilstand; hvad jeg imidlertid fornemmelig skal fremhæve, er, at hvor den Paagjældende, uden at være i en abnorm Tilstand, har fattet et bestemt Forsæt og for at udføre dette sit Forsæt sætter sig i en saadan Tilstand, i hvilken han forud kan beregne, at han vil udføre Forbrydelsen, der ere Betingelserne for Anvendelsen af § 39 efter min Mening slet ikke tilstede; thi om en Person gjør sig selv til Medskab for en Forbrydelses Fuldbbrydelse, eller han benytter et andet Medskab til Fuldbbrydelsen, er forsaavidt ligegyldigt. Naar han har fattet Beslutningen om Forbrydelsens Fuldbbrydelse og sørger for, at den bliver iværksat, er han strafftyldig, og Strafftylden skal i dette Tilfælde bedømmes efter den Forfatning, hvori han var, da han fattede den forbryderiske Plan og begyndte at sætte den iværk. For det Tilfælde, som det ærede Medlem fornemmelig synes at have havt for Dte,¹ behøver der ikke at gives en saadan Regel som den, der er foreslaaet ved Ændringen under Nr. 30, thi i saadanne Tilfælde kan Forudsætningen i § 39 ikke komme til Anvendelse; men hvis dette Ændringsforslag vedtages, vil man komme til fra den mildere Straf at undtage mange Tilfælde, hvor det vilde være uretfærdig ikke at lade Straffor- mildelse indtræde.

Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger ogsaa om de andre foresiggende Ændringsforslag. For det Første troer jeg ikke, at Forslaget under Nr. 26 kan vedtages. Det vil nemlig sees, at det gaaer ud paa at bestemme, at Dvirigheden, naar det ved et Varns Tilstaaelse og Forældrenes eller Værgens Anerkjendelse eller i Mangel deraf ved Dom er oplyst, at Barnet har begaaet en forbryderisk Handling, skulde kunne anvende passende Forbedrings- eller Sikkerhedsmidler mod et saadant Barn. Jeg skal hertil bemærke, at i § 35 siges det i Almindelighed, at der, naar det findes fornødent, af det Offentlige kan anvendes Forbedrings- eller Sikkerhedsmidler mod Børn under 10 Aar. Det gaaer nu ikke an at vedtage dette Forslag under Nr. 26. Forudsætningen for § 35 er nemlig den, at Børn under 10 Aar overhovedet ikke skulle kunne ind- drages under offentlig Forsøgning; altsaa vil

der ikke kunne blive Spørgsmaal om nogen Dom, og der kan heller ikke være Tale om, at man skulde betinge Dvirighedens Ret til at anvende disse Sikkerhedsmidler mod Barnet deraf, at det oplyses ved Dom, at Barnet har begaaet forbryderiske Handlinger. — Hvad de Forslag angaaer, som ere stillede til § 40, da skal jeg tillade mig at gjøre de Herrer opmærksomme paa, at det vistnok er forbundet med overmaade stor Betænkelighed her at vedtage Ændringer, der tilshneladende gaae ud paa at forandre Redactionen af Paragraphen, men i Virkeligheden komme til at have Indflydelse paa Opsattelsen af saare vigtige Begrebsbestemmelser, der have været Gjenstand for overordentlig megen og omhyggelig Overveielse. Naar vi nærmere betragte disse Forslag, sees det, at Forslaget under Nr. 31 gaaer ud paa, at anden Pasus i § 40 skal udgaae. Der udtales i § 40, at Handlinger, foretagne af Nødværge, ere straffrie, men denne Regel begrænses derhen, at man ikke ubetinget har Lov til at anvende hvilket som helst Selsforsvar til Forsvar for ethvert som helst Retsgode. Dersom nu Forslaget under Nr. 31 tages tilfølg, vilde deraf flyde, at det var tilladt at slaae en Anden ihjel, naar han blot berøvede mig en Knappenaal. Jeg kan umuligt finde det rigtigt at bestemme noget Saadant. Dersom det andet Punktum af 1ste Stykke af § 40 gaaer ud, opstiller man Reglen saaledes, at Handlinger, der ere foretagne af Nødværge, ere straffrie, naar og forsaavidt de have været nødvendige for at modstaae eller afværge et uretmæssigt Angreb, blandt Andet ogsaa paa Gods. Dersom man altsaa lader den i § 40 2den Pasus fastfatte Begrænsning gaae ud, er det tilladt at anvende et hvilket som helst Nødværge — altsaa ogsaa berøve Angriberen Livet —, naar det virkelig er nødvendigt at gaae til det Yderste for at forsvare Godset, selv om dette er nok saa ubethydligt. Det gaaer virkelig ikke an at vedtage noget saadant. Det vilde være meget uheldigt, om man vilde forandre en heel Begrebsbestemmelse paa en saadan Maade, som man vilde gjøre, naar man vedtog dette Forslag. — Hvad Forslaget under Nr. 32 angaaer om, at der i 6te Linie af § 40 foran „Liv“ skal sættes „Gre“, da har dette Forslag ikke den indgribende Be-